

levend water

voor
dorstige
zielen

LEVEND WATER VOOR DORSTIGE ZIELEN

door

Jacob Klein Haneveld

Inhoud:	Blz.
1 Levend water aangeboden	3
2 Levend water ontvangen	10
3 Stromen van Levend water	14

BROCHUREREKES "HET MORGENROOD"

Volnummer 127

Codenummer 808

onder redactie van:
Jacob Klein Haneveld
Bodegraven

Levend Water Aangeboden

Hoofdstuk 1

"En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn binnenste vloeien. (En dat zei Hij van de Geest, dewelke ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was). " [Johannes 7: 37-39]

Het was een merkwaardige dag, waarop de Here Jezus deze woorden sprak. Het was "de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest". Het was het Loofhuttenfeest, dat zeven of acht dagen duurde. In Leviticus 23 lezen wij, wat de bedoeling en de betekenis van dat feest was:

"En de Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten: Op de vijftiende dag van deze zevende maand begint het Loofhuttenfeest voor de Here, zeven dagen lang". Wanneer gij de opbrengst van uw land inzamelt, zult gij zeven dagen het feest des Heren vieren; op de eerste dag zal er rust zijn en op de achtste dag zal er rust zijn.

Op de eerste dag zult gij vruchten van sierlijke bomen nemen, takken van palmen en twijgen van loofbomen en beekwilgen, en gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des Heren uws Gods, zeven dagen lang.... een altoos durende inzet-ting voor uw geslachten. In loofhutten zult gij wonen zeven dagen lang..... opdat uw geslachten weten, dat Ik de Israëlieten in hutten heb doen wonen, toen Ik hen uit het land Egypte leidde." [Lev. 23: 34-40]

Het grootste deel van Numeri 29 is gewijd aan een beschrijving, wat in die zeven dagen gedaan moest worden (Lees vers 12-40). En in Deuteronomium 16 lezen wij, dat het feest zich kenmerkt door grote blijdschap.

DE LAATSTE DAG VAN HET FEEST

Het blijkt dus, dat het Loofhuttenfeest speciaal was ingesteld als een erkenning van Gods grote genade. Elke Israëliet sneed takken van bomen, en bouwde zich daarvan een tent in het veld, waarin hij - zijn huis in de stad verlatende - gedurende zeven dagen woonde. Het was een herinnering aan de dagen, dat God het volk Israël in tenten had laten wonen, toen Hij hen uit Egypteland verlostte. Het was een herinnering aan verkregen verlossing. Het was een herinnering aan hun reis door de woestijn en tevens een bewijs van dankbaarheid, dat zij gekomen waren in het land, dat de Here hen als een erfelijk bezit gegeven had. Ongetwijfeld kon elke godvrezende Israëliet dit begrijpen.

Er was nog een speciale gebeurtenis, die aan het einde van dit feest plaats had. In de Bijbel staat daarvan niets beschreven; maar alle Joodse geschiedschrijvers zinspelen op deze plechtigheid. De priesters trokken dan in processie van de tempel naar het badwater van Siloam, om daar water te scheppen in een gouden schaal; terugkerend naar de tempel werd dit water onder groot gejuich van de feestvierende schare uitgegoten over het offer, dat op het altaar lag.

Dit gebeurde op "de laatste dag" van het feest en ging gepaard met zo'n grote blijdschap, dat de Joden pleegden te zeggen: "Wie nimmer de vreugde ervaren heeft van het uitgieten van het water, heeft nog nimmer vreugde in zijn leven ervaren". Het was het einde van het godsdienstige jaar, en werd beschouwd als de gelukkigste en vrolijkste tijd van het gehele jaar.

Maar langzamerhand was dit feest bij de Joden in onbruik geraakt. Er zijn in het Oude Testament slechts twee gevallen bekend, waarbij het feest enigszins in zijn oorspronkelijke vorm gevierd werd. Het eerste geval vinden wij in 2 Kronieken 7, bij de inwijding van de tempel van Salomo. Hoewel niet met name genoemd, blijkt duidelijk uit de tijd waarin het gevierd werd, dat het ging om het Loofhuttenfeest.

Want in hoofdstuk 5 lezen wij, dat al de mannen van Israël vergaderden tot de Koning op het feest, dat was in de zevende maand. En in hoofdstuk 7:8:

"Toen vierde Salomo gedurende zeven dagen het feest en geheel Israël met hem"-

En vervolgens:

"En op de achtste dag hielden zij een feestelijke vergadering - het feest duurde zeven dagen. Op de drieëntwintigste dag van de zevende maand liet hij het volk naar hun tenten gaan, verheugd en welgemoed wegens het goede, dat de Here aan David, aan Salomo en aan Zijn volk Israël gedaan had."
[2 Kron. 7: 9, 10]

De andere gelegenheid vinden wij in Nehemia 8 na de terugkeer van de Joden uit de Babylonische ballingschap. Wij lezen daar:

"Toen vonden zij in de wet, die de Here door de dienst van Mozes gegeven had, geschreven, dat de Israëlieten op het feest in de zevende maand in loofhutten zouden wonen."

De volgende verzen beschrijven uitvoerig op welke wijze de Joden het feest vierden; en er wordt aan toegevoegd: "Er heerste zeer grote vreugde!" Nu was het op de laatste dag van dit feest, dus aan het einde van het gehele godsdienstige jaar der Joden, dat Jezus stond op het tempelplein en uitriep: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke!" Het is in dit verband buitengewoon interessant, om het gedrag van Jezus ten aanzien van dit feest na te gaan.

Wij lezen in het 2e vers:

"En het feest der Joden, namelijk de loofhutten zetting, was nabij. Zo zeiden dan Zijn broeders tot Hem: Vertrek van hier, en ga heen in Judea, opdat ook Uw discipelen mogen aanschouwen de werken, die Gij doet. " [Joh. 7: 2, 3]

Zijn broers geloofden namelijk niet in Hem. Maar Jezus antwoordde hen: "Mijn tijd is nog niet gekomen, maar uw tijd is altijd bereid.... Gaat gij op tot dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld." Joh. 7:6-8. Hij ging dus aanvankelijk niet op tot het feest. Hij ging niet op om aan deze vrolijkheid en blijdschap deel te nemen. Hij was een "Man van smarten, verzocht in krankheid". Maar later lezen wij in vers 10:

"Als Zijn broeders opgegaan waren, toen ging Hij ook Zelf op tot het feest, niet openlijk, maar als in het verborgene." [Joh. 7: 10]

In het midden van het feest (vs. 14) ging Jezus op naar de tempel en leerde aldaar. Er bestond grote verwarring en verdeeldheid onder de schare om Hem. Sommigen zeiden: "Hij is goed!" Anderen zeiden: "Nee, maar Hij verleidt de schare." Weer anderen riepen uit: "Is Deze niet de Profeet, Die in de wereld komen zou? Is Deze niet de Christus?" Alle mensen waren in hun harten met Hem bezig, en trachtten zich een oordeel over Hem te vormen. En nu waren alle godsdienstige feesten ten einde. Het godsdienstige jaar was voorbij. Het water was met blijdschap en grote vreugde uitgedronken. Al de vereiste offers waren gebracht.

De mensen stonden op het punt om naar hun huizen terug te keren. Maar Hij, Die in het midden van hen stond, had in heel deze uiterlijke vertoning menig schreiend hart, menige teleurgestelde ziel gezien. Hij wist, dat velen geen vrede hadden. En zo liep Hij als het ware vooruit op die grote dag, waarin deze woorden hun volkomen vervulling zullen vinden, namelijk na Zijn dood, opstanding en hemelvaart: "En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke."

UITWENDIGE GODSDIENST - GEEN VOLDOENING

Zij hadden geen blijdschap ontvangen. Zij waren niet bevredigd. Zij bezaten geen blijvende vrede. Maar daar stond iemand midden onder hen, Die hun diepste verlangens kon vervullen. Het merkwaardige is hier, dat Jezus sprak tot godsdienstige mensen. De stad was vol met religieuze mensen, die van al de steden van Judea waren opgekomen naar Jeruzalem, om het Loofhuttenfeest te vieren. Hij sprak niet tot "goddeloze" en "wereldse" mensen; maar Hij sprak tot vrome en godsdienstige mensen. En Hij had voor hen dezelfde boodschap als voor mensen, die zich om God noch gebod bekommerden.

Hij deed hen hetzelfde aanbod, om hun diepste verlangens te bevredigen. U herinnert zich de geschiedenis in Johannes 4, waar Hij de vrouw van Samaria ontmoette - een vrouw, die openlijk in de zonde leefde en die zich van geen mens wat aantrok. Hij sprak met haar over de "gave Gods" en bood haar het "levende water" aan en gaf haar daarvan te drinken - en zij ging verzaagd heen. Maar nu stond Hij met een heel ander publiek om Zich heen. Het waren geen goddelozen, geen pleziermakers; maar het waren godsdienstige mensen, die juist heel het godsdienstig ritueel achter de rug hadden en toch niet de vrede met God gevonden hadden.

En zo stond Hij daar en verkondigde hun dezelfde gezegende waarheden, die Hij kort tevoren gepredikt had aan de onverschillige en goddeloze vrouw van Samaria. Maar Jezus is altijd Dezelfde. Er zijn vandaag massa's mensen in de wereld die lijken op deze Joden. Zij zijn alleszins godsdienstig, maar zij hebben geen vrede. Zij hebben een verlangen naar de kennis van God en zijn al hun godsdienstige plichten nagekomen. In zekere zin is ook hun godsdienstig jaar ten einde gekomen.

Zij hebben gedaan wat zij konden, maar zij hebben niet gedronken van het levende water. Tot hen zegt Jezus: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke." En daarmee toont Hij aan, waar misschien ook uw fout ligt. U hebt gewerkt en uzelf ingespannen; het waren echter de "werken der wet", maar het was niet de "prediking des geloofs". U hebt wel het gehele godsdienstige ritueel als het ware doorlopen; maar u bent nimmer tot Jezus gekomen, u hebt nimmer uw vertrouwen op Hem gesteld. Daarom roept Hij ook u toe: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke."

Maar hier ligt nog een diepere waarheid verborgen. Jezus wist, dat in het hart van ieder mens een diep gevoel van leegheid en onvoldaanheid heerst, aangaande de aardse dingen. En is dat niet de waarheid? Iedereen zal dat, als hij eerlijk is, moeten toestemmen. Misschien hebt u vreugde en genot gezocht in de wereld, maar toch was u nimmer geheel bevredigd. U verlangt naar meer. Wij allen, die tot Christus gekomen zijn, weten wat dat is. Wij hebben allen ervaren dat de dingen van deze wereld onze harten niet kunnen voldoen. Gelukkig zijn er van die momenten in het leven, dat men in de stilte tot zichzelf komt.

Dan wordt vaak de roepstem van de Heiland gehoord, die zegt: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke." - "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven". Maar dikwijls wordt die stem veronachtzaamd en grijpt men weer naar iets anders; het dichtstbijzijnde boek, het dichtstbijzijnde genot, enz., om de geest bezig te houden en afleiding te bezorgen. En zo sterft die stem weg, en wordt hij misschien tenslotte helemaal niet meer vernomen. Moge Hij ons geven een oor om te horen en een hart om deze gezegende woorden te ontvangen.

"Want zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten." [Joh.4: 14]

HET AANBOD VAN "LEVEND WATER "

Er zijn twee of drie speciale punten, die onze bijzondere aandacht vragen. In de eerste plaats het aanbod van Jezus:

"Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke... Dat zei Hij van de Geest, dewelke ontvangen zouden die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was." [Joh.7: 37-39]

De Geest nu is leven, eeuwig leven; het leven dat God aanbiedt aan alle mensen door Jezus Christus; leven dat God uitgiet in het hart van die mens, die gelooft in de Here Jezus. Maar wij lezen hier dat Hij sprak van de Geest, Dewelke ontvangen zouden die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet (d.w.z. niet in Zijn volheid als de Trooster; als Degene, Die woont in de harten en lichamen van Zijn volk).

En de laatste woorden van de tekst tonen ons, welk een wonderbare zegen, welk een onuitsprekelijke gave Gods de Heilige Geest is; want de uitstorting van de Heilige Geest is afhankelijk van de verheerlijking van Jezus Christus. Het is een direct gevolg van de voltooiing van het werk van de Here Jezus; want zonder dat kan geen enkele zondaar de Heilige Geest ontvangen. De Vader gaf Hem weliswaar macht over alle vlees, opdat Hij het eeuwige leven zou geven aan allen, die de Vader Hem gegeven heeft. (Joh.17: 2)

Maar er stond één grote hindernis in de weg voor het ontvangen van eeuwig leven, namelijk, dat mensen zondaars zijn en dat zij allen vallen onder het oordeel van Gods heilige wet. Hoewel God een God van genade is, is Zijn rechtvaardigheid onaantastbaar. De mens moest eerst vrijgemaakt worden van de veroordeling van de wet, voordat hij de Heilige Geest kon ontvangen. In Galaten 3 stelt Paulus eerst vast met een aanhaling uit het Oude Testament: "Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het Boek der wet, om dat te doen" (vs.13) . Maar dan voegt hij er onmiddellijk aan toe:

"Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek gemaakt zijnde voor ons; want er is geschreven: vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt. "

Waarom werd Hij tot een vloek gemaakt? "Opdat de zegen van Abraham (d.w.z. de zegen, beloofd aan Abraham) zou komen tot de heidenen door Jezus Christus" (vs.14). Wat was de zegen van Abraham? Hetzelfde vers geeft antwoord op deze vraag: "Opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof." (Gal.3: 14).

DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST

Dit is de verklaring van de woorden van Johannes: "De Heilige Geest was nog niet, daar Jezus nog niet verheerlijkt was." Gods heilige wet stond in de weg. Jezus Christus is gekomen. Hij werd geboren "onder de wet"; Hij werd gehangen aan het kruis; Hij stelde Zijn ziel tot een schuldoffer en Hij heeft onze zonden gedragen in Zijn lichaam aan het hout; Hij is gestorven, begraven en uit de doden opgestaan. En daarna is Hij "opgevaren in de hoogte; heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft Hij de mensen gaven gegeven."

En als wij Handelingen 2 lezen, zien wij dat de uitstorting van de Heilige Geest het eerste resultaat was van de verheerlijking van Jezus aan de Rechterhand Gods. De apostel Petrus verklaarde:

"Hij dan, door de Rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte van de Heilige Geest ontvangen hebbende van de Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort." [Hand.2: 33]

Dit was de gave van de Heilige Geest. Toen de Here Jezus dus riep: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke", sprak Hij van de Geest; van het leven Gods, dat als levend water ontspringen zou uit Hem, en als een rivier stromen zou naar onze levens, wanneer Hij het gehele werk der verlossing op aarde volbracht zou hebben. Daarna wekte de Vader Hem op uit de doden en verhoogde Hem aan Zijn Rechterhand. Onmiddellijk daarop werd de gave van de Heilige Geest uitgestort.

Het moet dus voor ons allen duidelijk zijn welk een heerlijke gave dit is, als daaraan zoveel moest voorafgaan : de vernedering, het lijden, de vloek, de dood, de begrafenis, de opstanding en de hemelvaart van de Here Jezus, aan de Rechterhand Gods. Laten wij dat toch nooit onderschatten. Het is "eeuwig leven".

"Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe", want hij heeft geen leven ontvangen. Zij, die de gave en de inwoning van de Heilige Geest door het geloof deelachtig zijn geworden, bezitten eeuwig leven. Dat is leven, waarvoor de dood geen obstakel of verhindering is, omdat wij in Romeinen 8: 11 lezen:

"En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont."

Dus de dood van dit sterfelijk lichaam is geen verhindering voor het eeuwige leven. Jezus biedt eeuwig leven aan en daarmee wonderbare blijdschap. Want er is blijdschap in de Heilige Geest. De zondaar die het eeuwige leven ontvangen heeft, ervaart een diepgewortelde blijdschap. Er staat geschreven: "Ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal opwaken." (Psalm 17: 15).

Hoewel de volkomen verzadiging pas hun deel zal zijn op de opstandingsmorgen, toch genieten Gods kinderen hier op aarde reeds een heerlijke en onuitsprekelijke vreugde als een voorsmaak van wat eens hun deel zal zijn. Ja, er is een volheid die wij hier reeds smaken: "Hoe groot is Uw goedertierenheid, o God.... Gij doet hen drinken uit de beek Uwer wellusten; want bij U is de fontein des levens."

En in Jesaja 12:3 lezen wij: "En gij zult water scheppen uit de fontein des heils." Laten wij deze ene grote waarheid vasthouden, dat Christus leven aanbiedt, Zijn eigen leven, de Geest. Om dat leven aan ons te kunnen geven, moest Hij Zelf sterven! Want voordat de stromen van wateren konden vloeien, moest eerst de Rots geslagen worden. En Hij is vandaag nog Dezelfde. Nog altijd is het aanbod van kracht: "Zo iemand dorst heeft", zegt de Here, "die kome tot Mij en drinke." Met deze woorden biedt Hij "de onnaspeurlijke rijkdom Zijner genade" aan, waarvan de gehele Bijbel, van Genesis tot Openbaring, getuigt! En Hij zegt vandaag nog aan ieder mens, wat Hij zei tot de Samaritaanse vrouw:

"Indien gij de gave Gods kendet, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u levend water gegeven hebben." [Joh.4: 10]

VOOR WIE IS HET "LEVEND WATER"?

In de tweede plaats is het van groot belang voor ons om te weten, aan wie Hij het levend water aanbiedt. "Zo iemand dorst". Dit is het woord. Gode zij dank. Hij beperkt het aanbod niet; laten wij het dan ook niet doen! Sommige mensen doen dat wel. Hoe dikwijls heb ik het verwijt moeten horen: "U brengt een te vrij en te gemakkelijk Evangelie, Christus stierf alleen voor de uitverkorenen!" Maar ik heb niet het recht, om iets aan het wereldwijde aanbod van de Here Jezus af te doen.

De Here Zelf heeft het gezegd: "Zo iemand dorst heeft". Als wij Johannes 6 lezen dan zien wij dat Jezus wist, wat u en ik nimmer kunnen weten: "Want Jezus wist van den beginne wie zij waren, die niet geloofden en wie Hem zou verraden." En toch zegt Hij: "Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke." Hij beperkt het aanbod van het heil niet. Dat deed de profeet Jesaja evenmin, toen hij uitriep:

"O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren; en gij die geen geld hebt, komt en eet; ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk." [Jesaja 55: 1]

En op de laatste bladzijde van de Bijbel lezen we een laatste uitnodiging:

"En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet."

Laten wij toch op onze hoede zijn. Wij weten, hoe listig de duivel is, en hoe hij door allerlei dwaalleringen de mensen van het heil in Christus tracht af te houden. Hoe nodig is het, om ons te zetten aan de voeten van Jezus, om van Hem te leren. Hoewel de leer van de uitverkiezing op zichzelf een geweldige waarheid is, waarin ik met mijn gehele hart geloof, weet ik aan de andere kant, dat Christus, Die alle dingen wist, Zijn aanbod van eeuwig leven niet beperkt. Het is veel beter de theologie van de Bijbel te hebben dan al onze eigen dogma's en leerstellingen. Welk een merkwaardig voorbeeld is Paulus in dit opzicht voor ons.

Terwijl hij in het 9de hoofdstuk van de Romeinenbrief spreekt over het feit dat God Zich alleen een overblijfsel van Israël verkoren heeft om behouden te worden, zegt hij in het 10de hoofdstuk: "De toegenegenheid mijns harten en het gebed, dat ik voor Israël doe, is tot hun zaligheid". Hij beperkt zijn gebeden niet. Hoewel de Here Jezus wist dat de Vader Hem reeds vóór de grondlegging der wereld een volk gegeven had, riep Hij niettemin uit: "Zo iemand dorst heeft". Laten wij ons hierover verblijden, zodat ook wij tot alle mensen rondom ons kunnen zeggen: "Zo iemand dorst heeft": en hen mogen wijzen op Jezus Christus! Het is "Zo iemand"... Het is: "Een ieder die gelooft".

VOOR DORSTIGE ZIELEN

Maar misschien zegt u, dat we hier toch een beperking vinden. Want de Here zei: "Zo iemand dorst heeft". Hij moet dus een dorstige ziel zijn. En dat is juist! Christus kwam niet om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars! Maar zijn wij in staat om andermans dorst te beoordelen? Kunt u in mijn hart kijken, of ik in het uwe, en zeggen: "U hebt geen dorst naar de genade Gods?" Dat kan en mag ik niet beoordelen.

Wij hebben de boodschap door te geven, die Hij ons toevertrouwd heeft: "Gaaf heen in de gehele wereld en predik het Evangelie aan alle creature." Wie weet, waar de dorst begint en hoe groot de dorst moet zijn, om in aanmerking te komen voor de gave van de Heilige Geest?

Misschien is degene van wie wij denken dat hij het minst dorstig is, juist het meest dorstig. Wij zien aan wat voor ogen is, maar God ziet het hart aan. Als u die dit leest, dorst hebt en een Heiland nodig hebt, dank God, dan zijn deze woorden voor u: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke." Sluit uzelf niet uit. Het Woord van God sluit u niet uit. Luister niet naar wat mensen zeggen, die u wijs willen maken dat u eerst een diepere ervaring door moet maken, voordat u geschikt bent om te geloven in de Here Jezus.

Hij zegt niet, dat u iets moet voelen. Hij zegt niet, dat u een gebroken hart of een diep besef van zonde moet hebben of een zware worsteling moet doormaken. Neen, de uitnodiging is eenvoudig: "Zo iemand dorst heeft". Als er een verlangen in uw hart is naar de levende God - naar eeuwig leven - naar vergeving van zonden - naar ware vrede en blijdschap - dan bent u een dorstige ziel en wordt u uitgenodigd door de Here Jezus, om tot Hem te komen en te drinken van het water des levens.

DE ENIGE VOORWAARDE

En tenslotte is het belangrijk om te weten wat de voorwaarden zijn, waarop Hij dit alles aanbiedt. Mensen stellen vele voorwaarden! Zij schrijven een hele lijst van dingen voor, zoals sacramenten, kerkgang, belijdenis doen, Bijbellezen, gebeden, enz. Een lange, lange lijst en een erg vermoeiende lijst. Je weet nooit waar het einde is en wanneer je er mee klaar bent. Op welke voorwaarden biedt de Here Jezus de gave van de Heilige Geest aan? Als er iets belangrijk is in de wereld, dan is het dit te weten: Wat zijn de voorwaarden van het Evangelie?

Velen maken het Evangelie van Christus even moeilijk als de Wet van Mozes. Zij willen de mensen altijd weer aan het werk zetten. Zij maken zelfs het geloof tot een werk. U moet een bepaald soort en zeer sterk geloof opbrengen. Uw bekering wordt een werk. U moet dit doen of dat. Als het Evangelie der genade Gods ons op zulke voorwaarden gepredikt wordt, dan zijn wij de ellendigste van alle mensen.

Wij kunnen met geen mogelijkheid aan deze voorwaarden voldoen, omdat wij van nature dood zijn! De wet komt tot mensen met de veronderstelling, dat zij iets kunnen doen. Het Evangelie komt tot hen op grond van het feit dat zij niets kunnen doen! Dit vers vertelt ons de voorwaarde waarop de Heilige Geest u wordt aangeboden. Komen en nemen! Niets anders. Komen en drinken. Niets doen; maar geloven, dat alles gedaan is.

Velen maken zelfs het komen tot een werk. Velen denken: "Ik ben niet gekomen zoals het behoort; ik ben niet gekomen in de rechte gezindheid; ik ben niet gekomen zoals anderen." Feitelijk maken zij hun komst tot iets groots. Veronderstel dat ik rijk was en in een samenkomst aan al mijn toehoorders zou zeggen: "Ieder, die tot mij komt, krijgt van mij een briefje van honderd Euro". Veronderstel dat iemand kwam en het biljet aannam, en dat hij thuiskwam en het aan zijn vrienden toonde. En zij zouden zeggen: Hoe kom je er aan? Wat heb je er voor moeten doen?

Hij zou zeggen: "Ik heb er niets voor behoeven te doen". Hij zou niet zeggen: "Ik heb het aan mijn bereidwilligheid om tot hem te komen te danken." Hij zou niet zeggen: "Ik heb het aan mijn hand, waarmee ik het bankbiljet heb aangenomen, te danken." Zo dwaas zou hij niet zijn. De duivel maakt echter mensen tot zulke dwazen. Hij verblindt de zinnen der mensen, opdat zij niet geloven! Hij probeert ons wijs te maken, dat het komen tot Hem en het aannemen van het eeuwige leven zo moeilijk is, dat je ik-weet-niet-wat moet doormaken, voordat je daartoe in staat bent.

De enige voorwaarde is: Aannemen wat God aanbiedt door Jezus Christus. Het woord "drinken" in het 37ste vers wordt verklaard in het 38ste vers, waar we lezen: "Die in Mij gelooft!" "Drinken is hetzelfde als "geloven". Als iemand vraagt: "Wat moet ik doen om behouden te worden?" Dan is het enige juiste antwoord: "Geloof in de Here Jezus Christus, en u zult behouden worden."

Nog een woord tot hen, die geloven in de Here Jezus. U hebt gesmaakt, dat de Here goedertieren is; u hebt van het levende water gedronken; u hebt de Heilige Geest ontvangen. Maar bent u tevreden met één dronk? Wat zegt de Schrift? "Wordt vervuld met de Heilige Geest!" Zijn wij vervuld? Zo ja, zouden onze levens dan niet anders zijn? "Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed." zegt de Here Jezus. Hoe komt het toch dat er zoveel gelovigen zijn die dorst hebben naar de dingen van de wereld?

Het is, omdat zij niet vervuld zijn met de Heilige Geest. De apostel Paulus schrijft: "Wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Heilige Geest." Maar geluk en werkelijke voldoening worden niet verkregen door het drinken van een aardse beker die spoedig leeg is; maar door het ontvangen van de Geest, door het drinken van het levende water elke dag, elk uur en elk ogenblik.

Als er één ding vandaag nodig is, dan is het dit: Vervuld te zijn met de Heilige Geest! Dan zouden we sterke en volwassen mannen en vrouwen in Christus zijn. En dan zouden we geen behoefte meer hebben aan "de genietingen van de zonde", die slechts "voor een tijd" zijn (Hebr. 11: 25). Daarom geldt zowel voor gelovigen als voor ongelovigen: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke."

Moge God ons allen helpen deze uitnodiging te beantwoorden met de woorden: "Here, ik kom; ik heb de kostbare gave, die U mij gegeven hebt, tot op vandaag niet gebruikt, zoals het gebruikt had moeten worden; maar Gij zijt genadig, bereid om mij te vergeven en mij te vervullen met die Geest, die ik zo vaak bedroefd heb."

Levend Water Ontvangen

Hoofdstuk 2

*"Dit zei Hij van de Geest, dewelke ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was".
[Johannes 7: 39]*

In het voorgaande hoofdstuk spraken wij over de voorwaarde die de Here stelt voor het ontvangen van het eeuwige leven en de Heilige Geest. Het is: komen tot Jezus, geloven in Hem; "nemen en drinken". Sommige mensen houden niet van deze voorwaarden. Zij vinden ze te eenvoudig. En dat is heel natuurlijk. De mens is van nature veel te hoogmoedig om deze gave voor niets te ontvangen. Hij is evenals Naäman de Syriër, die zei: "Zijn niet Abana en Farpar, de rivier van Damascus, beter dan alle wateren van Israël; zou ik mij in die niet kunnen wassen en rein worden?" (2 Kon.5: 12)

Het was te klein voor hem. De weg was te eenvoudig; die grote en voornamen man moest op het woord van de profeet als een klein kind gehoorzamen en zich baden in de rivier van Israël, die, vergeleken met de rivieren van zijn geboorteland, slechts een kleine beek was. Hij dacht dat de profeet zou komen en met zijn hand zou strijken over de melaatse plek en iets wonderlijks zou doen. Dat is dikwijls een belemmering voor de mensen.

"Wat?" zeggen zij, "kan ik de Heilige Geest ontvangen door te geloven in de Here Jezus? Dat bestaat niet. Natuurlijk moet ik er iets voor doen." Zij vinden het te gemakkelijk. De voorwaarden zijn te eenvoudig. Laten we echter bedenken dat God veel beter dan u en ik weet, wat de beste voorwaarden zijn, waarop God leven geeft aan dode zielen. En Hij heeft ze neergeschreven en voorgeschreven in Zijn oneindige wijsheid.

Hij heeft de enige weg gewezen waardoor u leven kunt ontvangen, hoe u en ik er ook over mogen denken. U mag denken dat u een betere weg weet; u mag denken, dat u met iets goeds moet komen, met uw tranen, met uw gebeden, met uw berouw, met uw bekering, of met iets in uw hand als een prijs. Maar u moet het heil niet op uw eigen, maar op Gods voorwaarde aanvaarden! Uw gedachten zijn niet Zijn gedachten; uw wegen zijn niet Zijn wegen; en Zijn wegen zijn de beste! Het aanbod van de onschatbare zegen van Zijn Geest is voor niets - "zonder geld en zonder prijs".

Alleen door te geloven in Jezus, te vertrouwen op Hem! En deze voorwaarde is voor alle mensen gelijk. Wij moeten allen op dezelfde wijze komen, want God zegt: "Er is geen onderscheid, want allen hebben gezondigd." Wij allen staan op hetzelfde platform en zodra u ziet, wat uw positie is, zult u erkennen dat er geen andere weg voor u is; het moet gratis, voor niets zijn, of u ontvangt helemaal niets. Vele mensen houden niet van Gods voorwaarden en daarom blijven zij wachten en wachten. Hoe lang nog? Tot het te laat is? Het is huiveringwekkend te bedenken, wat het is als een mens zijn ogen zal opslaan in de hel en moet uitroepen: "Ik lijd smarten in deze vlam!"

Daar is een eindeloze dorst; daar is geen druppel levend water. Daar wordt deze heerlijke uitnodiging niet meer gehoord: "Zo iemand dorst heeft, die kome tot Mij en drinke." Daar is geen enkele hoop meer. Geen licht, maar slechts duisternis. Daarom smee ik elke zondaar in de Naam van de Here Jezus: "Laat u met God verzoenen!"

Waarom? "Want Hij, Die geen zonde gekend heeft, werd zonde voor ons gemaakt" - Zijn eigen Zoon. God maakte Hem zonde voor ons, "opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem" - "De genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onze Here."

DE HEILIGE GEEST WAS NOG NIET

Wij hebben dus gezien dat allen die geloven in de Here Jezus, de Heilige Geest ontvangen. Dat is een wonderbaar feit! Iedereen die zijn vertrouwen op de Here Jezus stelt, ontvangt de Heilige Geest van God, die woning maakt in zijn hart. In ons Schriftgedeelte wordt over de gave van de heilige Geest gesproken als een zegen die pas later komt. De discipelen hadden de Heilige Geest nog niet ontvangen. Waarom niet? "De Heilige Geest was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was."

Voor hen was het dus een zegen, die zij pas later zouden ontvangen. Maar toen Jezus verheerlijkt was, toen Hij kon zeggen: "Ik heb verkondigd het werk dat Gij Mij te doen gegeven hebt"; toen Hij als de grote Hogepriester door Zijn bloed was ingegaan in het ware heiligdom in de hemel zelf; toen en toen alleen kon de zegen komen vanuit Gods tegenwoordigheid. Jezus moest eerst verheerlijkt worden! Wij lezen in het Evangelie van Johannes, dat Hij verklaarde:

"Het is u nut dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden." [Joh. 16: 7]

Wij weten dat deze woorden werden vervuld na de dood, de opstanding en de hemelvaart van onze Here Jezus, namelijk op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest werd uitgestort over alle gelovigen die eendrachtig bijeen waren in de Opperzaal (Hand.2: 1). En op diezelfde dag stond Petrus op het tempelplein in Jeruzalem en wekte het volk op:

"Bekeert u en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." [Hand.2: 38]

Het was niet slechts een mogelijkheid, maar een zekerheid. "Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt", en de vrucht van de Geest werd direct in hun levens gezien. Het wordt niet uitdrukkelijk vermeld dat zij de Heilige Geest ontvingen, maar het werd gezien in hun levens! Zij begonnen onmiddellijk te leven op een wijze zoals alleen mogelijk is voor mensen die de Heilige Geest ontvangen hebben. Bij een andere gelegenheid verklaarde de apostel Petrus:

"Dezen heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden. En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welken God gegeven heeft degenen, die Hem gehoorzaam zijn." [Hand.5: 31,32]

Dus ieder die Jezus Christus gehoorzaamde - die tot Hem kwam - die in Hem geloofde - ontving de Heilige Geest. En de apostel Paulus schreef aan de gelovigen te Efeze:

"In Hem zijt gij, nadat gij het Woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte." [Ef. 1: 13]

Hier moet een kleine verandering gemaakt worden.

Het woord "nadat" komt in de grondtekst niet voor. Er staat slechts één woord: "In Wie gij ook, gelovende (toen gij geloofdet) verzegeld zijt geworden met de Heilige Geest der belofte". De twee dingen vinden gelijktijdig plaats. Het was niet iets dat enige tijd later plaats had; maar toen zij geloofden in de Here Jezus ontvingen zij de Heilige Geest. Alle apostelen vertellen ons deze grote waarheid, dat de Gemeente collectief en de gelovigen individueel, de Heilige Geest ontvangen hebben. "Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in u woont?"

NIET VOELEN , MAAR GELOVEN

Er zijn twee fouten die mensen dikwijls maken. Zij zeggen : "Ik geloof in de Here Jezus, maar heb de Geest niet ontvangen." Dit is niet waar; het is een fout en u weet, dat iedere verkeerde Schriftinterpretatie onze vrede aantast. Gebrek aan kennis van de waarheid is oorzaak van veel verwarring en onvrede. Als een zondaar gelooft in de Here Jezus Christus, als hij zichzelf heeft overgegeven aan Hem - dan heeft hij de Heilige Geest ontvangen.

Hij heeft geen enkel recht te zeggen: "Ik geloof wel, maar ik heb niet de Geest ontvangen." Hij twijfelt aan Gods woorden. "Maar", zo zegt misschien iemand, "als ik de Heilige Geest ontvangen heb, dan moet ik dat toch in mijn hart voelen, daar moet ik toch iets van merken?" Natuurlijk is dat waar; de vraag is echter: Wat voor resultaten verwacht u als een bewijs dat de Heilige Geest in u woning gemaakt heeft?

Ik weet dat sommigen zullen opmerken: "Ik zou me veel gelukkiger moeten voelen, als de Heilige Geest werkelijk in mij woonde." Zij verwachten iets te ervaren of te gevoelen wat zij niet kunnen beschrijven, maar wat zij beschouwen als het getuigenis van de inwonende Heilige Geest. Als u echter de waarheid Gods afmeet aan uw eigen gevoelens, dan maakt u een grote fout. Uw gevoelens hebben niets te maken met wat God gezegd heeft. Hij heeft verklaard dat iedereen die gelooft in de Here Jezus, de Heilige Geest ontvangen heeft.

EERST GELOVEN, DAN ONTVANGEN

Er is nog een andere fout: "Ik kan niet geloven als ik de Heilige Geest niet ontvangen heb." - Sommige mensen denken dat ze eerst de Heilige Geest moeten ontvangen, en dan geloven. Let wel, ik spreek niet over het werk van de Geest in het ontwaken van een ziel, in het overtuigen van een zondaar van zijn behoefte aan een Heiland, in het hem brengen tot zondebesef; ook dat alles is het werk van de Geest. Geen mens is ooit tot het besef gekomen dat hij Christus nodig heeft, zonder het werk van de Heilige Geest. Maar dat is niet hetzelfde als het ontvangen van de Geest.

Dat is niet hetzelfde als geloven en drinken van het levende water. De Here zei: "En Die (de Geest) gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel." (Joh.16: 8) Het werk van de Heilige Geest aan het hart van de mens is iets geheel anders dan het ontvangen van de Geest in zijn hart. Het is daarom onjuist om te zeggen: "Ik moet eerst de Heilige Geest ontvangen, voordat ik geloven kan." Dat is het paard achter de wagen spannen! Het Woord van God leert ons het tegengestelde: "Wie dorst heeft, moet "komen" en "drinken".

De Heilige Geest wordt gegeven aan hen die gehoorzaam zijn; niet aan hen die ongehoorzaam zijn. Het waren degenen die geloofden, die verzegeld werden met de Heilige Geest der belofte (Ef.1: 13). Als mensen dus zeggen: "Ik kan niet geloven; ik wacht op- en bid om de Heilige Geest om te kunnen geloven", dan aanvaarden zij niet het Woord van God, dan zijn zij ongehoorzaam. Zij komen niet tot de Here Jezus, Die hen uitnodigt om aan te nemen wat Hij hun "om niet" aanbiedt. Laten wij ons hoeden voor deze twee fouten. Het is waar van elke gelovige, dat hij de Heilige Geest ontvangen heeft.

NIEUW LEVEN IN CHRISTUS JEZUS

De Geest van God woont in u als de Auteur van uw leven. Hij wordt hier genoemd "levend Water". Als u de Geest van Christus hebt, dan hebt u leven, omdat u Christus hebt; en hij, "die de Zoon van God heeft, heeft het leven"; en "zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe", omdat Christus alleen levende zielen heeft. Hij is de Auteur van leven, van eeuwig leven. Laten we dat toch vooral niet vergeten.

Wat is het toch verschrikkelijk dat het de duivel gelukt is om mensen wijs te maken dat zij niet verzekerd kunnen zijn van het eeuwige leven, wanneer zij geloven in de Here Jezus. De Bijbel leert bijna op elke bladzijde dat het absoluut onmogelijk is voor een mens om te geloven in Jezus en niét het eeuwige leven te hebben.

Het moet eeuwig zijn om duizend redenen. Maar mensen maken fouten omdat zij niet zien waarop het grote feit rust, dat zij het eeuwige leven hebben. En dat is één van de vele redenen dat Gods eeuwige Geest in hen woont. De Geest van Christus is hun levenden dat is daarom een eeuwig leven, omdat Hij gezegd heeft: "De Geest der waarheid zal bij u blijven en zal in u zijn".

Wat is het heerlijk om te hebben, en te weten dat wij hebben: nieuw leven in Jezus Christus. Wij beseffen nauwelijks wat het is. Wij aanvaarden het niet als een werkelijk feit. Wij meten het af aan onze gevoelens, in plaats van Gods Woord aan te nemen, dat niet liegen kan. Wij weten wat het is te genieten van tijdelijk leven. Wij genieten van het mooie weer; wij genieten van onze gezondheid, onze jeugd, onze kracht. Wij genieten van de natuur, van de zon en van alle mooie dingen om ons heen.

Het leven kan een genot zijn. Het feit dat wij leven, kan ons soms al blij maken. Het is een genot de warme lucht te voelen, de vogels te horen zingen, de bloemen te zien uitbotten - maar al deze dingen gaan voorbij. Maar u die gelooft, hebt eeuwig leven en dat kan nimmer voorbijgaan. De wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid; alle mooie dingen gaan voorbij; ziekte, zwakheid, ouderdom en dood mogen komen - maar eeuwig leven zal nimmer voorbijgaan.

De Christen is de bezitter van eeuwig leven. De Heiland zegt van hem: "Die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid." Want als u geloofd hebt in de Here Jezus, jaagt de dood na dit leven geen angst meer aan; want Hij heeft de prikkel des doods, dat is de zonde, weggenomen. Laten wij toch deze waarheid vasthouden en daarin wandelen: door de genade van God bezit ik een nimmer eindigend, heerlijk, eeuwig, zalig leven, omdat Christus van mij is en ik van Hem ben.

DE HEILIGE GEEST

Maar niet alleen is de Geest de Auteur en de Gever van eeuwig leven, want "het is de Geest Die levend maakt". Hij wordt echter hier ook met een andere naam genoemd. Niet alleen "levend water", maar met die naam, waarmee Hij het meest genoemd wordt - de Heilige Geest. Dat is veelbetekenend! Die naam wordt niet voor niets zo vaak herhaald. Het had voldoende kunnen zijn Hem de Geest te noemen; maar Hij is de Heilige Geest. Bedenk wel: eerst is er leven en dan is er heiligheid. Eerst komt de Geest van God en woont in u als uw leven, want Hij is de Geest van Christus.

Maar vervolgens is Hij ook de Auteur van uw heiligheid; de Auteur van iedere goede gedachte; van ieder goed woord en werk. Hij, Die de Auteur is van het ene, is ook de Auteur van het andere. Wij kunnen niet heilig zijn zonder de Heilige Geest, want onze levens zijn van nature verdorven. Maar wij moeten eerst "levend-gemaakt" worden door de Geest, en dat is alleen door de Heilige Geest, die woning maakt in onze harten. Als de Heilige Geest in ons is, dan is Hij de kracht waardoor wij heilig worden in onze levens.

De zondaar is inderdaad geschikt gemaakt voor de hemel op hetzelfde moment, dat hij gelooft in de Here Jezus (Kol.1: 12). In Christus is hij volkomen geschikt om regelrecht de hemel binnen te gaan; want zijn geschiktheid is in Christus Jezus, en in het nieuwe schepsel vindt God geen enkel gebrek of tekortkoming. Maar dan woont de Geest in u om u te doen wandelen in heiligheid. De apostel Paulus bindt het telkens weer op onze harten: "Weet gij niet dat uw lichamen tempels zijn van de Heilige Geest."

Overwinning over de inwonende zonde kunnen wij alleen ervaren door de kracht van de inwonende Heilige Geest. "Indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven" (Rom.8: 13). De enige reden waarom u en ik zo weinig succes hebben in het overwinnen van kwade gewoonten en krachten van de oude natuur, is dat wij niet vertrouwen op de Heilige Geest om het voor ons en in ons te doen.

Als wij enig werk voor de Here willen doen dan kan het alleen door de kracht van Hem, "Die in u werkt het willen en het werken" (Fil.2: 13). Bedenk, als u een gelovige bent en Gods Geest in u woont, dan bent u niet meer van uzelf:

*"Weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij uwszelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn."
[1 Kor.6: 19,20]*

Waarom maakte de Heilige Geest woning in onze harten? Om te heersen over ons leven en ons tot bruikbare instrumenten te maken voor de dienst van God. O, dat wij ons van deze waarheid dieper bewust mogen worden: Ik heb geloofd in de Here Jezus; de Geest leidde mij en nu woont de Geest in mij om mij nimmer te verlaten; om mij te helpen; te versterken, te onderwijzen, te leiden in alle waarheid; om mij de Schriften te openen, om mij de dingen van Christus te tonen; om mij te corrigeren, om mij de toekomstige dingen te verkondigen.

En laten wij ons steeds het woord herinneren:

"Bedroef de Heilige Geest niet, door Wie gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing." (Ef.5: 30)

Stromen van Levend Water

Hoofdstuk 3

"Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt: stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien." [Johannes 7: 38]

Wij hebben dit thema reeds uitvoerig besproken in de beide voorgaande hoofdstukken. In het 1ste hoofdstuk hebben wij ons beziggehouden met het heerlijke aanbod van het levende water - een beeld van de Heilige Geest - aan dorstige zielen. In het 2de hoofdstuk zijn we nader ingegaan op de geweldige waarheid, dat ieder die in de Here Jezus gelooft, daadwerkelijk, onmiddellijk en voor eeuwig de Heilige Geest ontvangt. In dit laatste hoofdstuk willen we onze aandacht bepalen bij het 38ste vers, waar gesproken wordt over de gevolgen van de inwoning van de Heilige Geest voor onze omgeving:

"Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien." [Joh. 7: 38]

Met deze woorden stelt de Here Jezus duidelijk vast dat elke gelovige, die van Hem gedronken heeft, een kanaal van zegen wordt voor anderen. Maar voordat we hier nader op ingaan zou ik eerst nog een paar opmerkingen willen maken, die misschien kunnen helpen om dit Schriftwoord beter te begrijpen.

Ten eerste de aanhaling die de Here maakt met de woorden: "gelijk de Schrift zegt ". Het merkwaardige is namelijk, dat er in de Schrift geen enkel vers van die inhoud te vinden is. Maar het schijnt dat onze Here een aantal Schriftplaatsen heeft samengevoegd en daarvan de algemene betekenis gegeven heeft. Hetzelfde vinden wij in 2 Korinthe 6: 16, 18, waar een aantal verzen uit verschillende delen van het Oude Testament bijeen zijn gebracht om een zekere waarheid te bevestigen. De Here zinspeelt hier op bepaalde uitspraken in het Woord van God waarvan wij hier enkele zullen noemen:

Spreuken 10: 11 - "De mond van de rechtvaardige is een springader des levens"

Spreuken 10: 21 - "De lippen van de rechtvaardige voeden er velen"

Spreuken 13: 14 - "De leer der wijzen is een spring ader des levens, om te ontkomen aan de strikken des doods "

Spreuken 16: 22 - "Het verstand dergenen die het bezitten, is een springader des levens "

Spreuken 18 : 4 - "De woorden van de mond eens mans zijn diepe wateren, en de springader der wijsheid is een uitstortende beek"

Wij hebben hier enige Schriftplaatsen waaraan de Here misschien in Zijn toespraak gedacht heeft. En wij leren hieruit deze belangrijke waarheid, dat hij, die in het Oude Testament een "rechtvaardige" of "wijze" genoemd wordt, in het Nieuwe Testament een "gelovige in de Here Jezus" genoemd wordt. De Spreukendichter vertelt ons dat deze dingen kenmerkend zijn voor de rechtvaardige man, en de Here Jezus zegt ons dat zij kenmerkend zijn van de mens, die in Hem gelooft. Als u dus rechtvaardig wilt worden, dan moet u geloven in de Here Jezus. Er is geen andere weg om "rechtvaardig" te worden dan door te geloven in Hem, Die is "de Here onze gerechtigheid".

Het tweede punt waarvoor ik uw aandacht wil vragen, is de uitdrukking: "Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien". Het woord "binnenste" had beter vertaald kunnen worden met: "hart". In Spreuken 13 : 25 lezen wij: "De rechtvaardige eet tot verzadiging zijner ziel toe; maar de buik der goddelozen zal gebrek hebben". Hier wordt de buik van de goddeloze geplaatst tegenover de ziel van de rechtvaardige. Zij betekenen dus hetzelfde. In Spreuken 20:27 staat: "De ziel des mensen is een lamp des Heren, doorzoekend al de binnenkamers des buiks." Dit betekent dat God het geweten gebruikt om het hart bloot te leggen en de mens aan zichzelf te doen ontdekken.

Vervolgens lezen wij in Spreuken 12: 17,18: "Neig uw oor en hoor de woorden der wijzen en stel uw hart tot Mijn wetenschap, want het is liefelijk dat gij die in uw binnenste bewaart." Deze tekst zegt hetzelfde als David in de 52ste Psalm: "Zie, Gij hebt lust tot waarheid, in het binnenste en in het verborgene maakt Gij mij wijsheid bekend."

In Job 32:18 zegt Elihu: "Want ik ben der woorden vol, de geest van mijn hart benauwt mij." En in Job 15:35, waar het gaat over de goddelozen, lezen wij: "Zij ontvangen moeite en baren ijdelheid, en hun buik richt bedrog aan."

Ik heb al deze teksten alleen aangehaald om de anders wel eigenaardige uitdrukking te verklaren: "Die in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien." Wij kunnen deze waarheid leren begrijpen door de verklaring in het Oude Testament dat met "binnenste", het hart bedoeld wordt. Het gaat dus in al die Schriftplaatsen niet over het hoofd, maar over het "binnenste", de "ziel", het "hart", de "geest", waaruit voortkomen die stromen van levend water. Wie daarvan drinkt zal nimmermeer dorsten!

Na deze uiteenzetting willen we nu nader ingaan op de verklaring van de Here Jezus, dat de gelovige een kanaal van zegen is voor anderen: "*Die in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.*" Toen Christus hier was, was Hij het Leven van de wereld. Hij leefde in een dode wereld als in een knekelhuis van dode zielen en Hij deelde Zijn leven mee aan allen, die tot Hem kwamen. Maar toen Hij ten hemel was gevaren, liet Hij Zijn volk hier achter om als het ware Zijn plaats in te nemen.

Daarom heeft Hij voor Zijn heengaan tot Zijn discipelen gezegd: "Zoals Mijn Vader Mij in de wereld heeft gezonden, zo zend Ik u in de wereld"; en op een andere plaats verklaarde Hij: "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik ook u". Deze twee uitspraken tonen aan welk een belangrijke waarheid het is voor de gelovigen om de plaats te mogen innemen van de Here Jezus, onze Verlosser.

Hij was en is de Fontein van het Leven, de Bron van alle zegen; Hij alleen, en dat tot in alle eeuwigheid. Maar de gelovigen mogen de kanalen zijn waardoor die zegen moet stromen naar anderen. Zij kunnen geen leven geven, maar mogen het wel overbrengen en dat wordt door vele feiten bewezen. Neem bijvoorbeeld Johannes 4, een Schriftplaats die ons allen bekend is en die zo duidelijk de waarheid bevestigt dat gelovigen in Jezus kanalen van zegen worden voor dode zielen om hen heen.

Daar vinden wij de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw - een onwetende, zondige en dode ziel. De Here Jezus ontmoette haar bij de Jakobsbron en spreekt over het "levende water". Hij zei: "Indien gij de gave God kendet, en Wie Hij is Die tot u spreekt, zo zoudt gij van Hem begeerd hebben, en Hij zou u levend water gegeven hebben." Hij wijst haar op het levende water en Hij openbaart zichzelf aan haar. Hij zei eigenlijk: "Ik ben de Christus". Wat deed zij nu onmiddellijk? Zij werd een kanaal van zegen voor anderen. Zij verliet haar watervat en ging de stad in en zei tot de mensen: "Komt, ziet een mens, die mij gezegd heeft, alles wat ik gedaan heb: is deze niet de Christus?"

En wat was het resultaat? In vers 39 lezen wij: "En velen der Samaritanen geloofden in Hem om het woord der vrouw". Zij werd een echt kanaal van zegen, zodat andere zondaars in de Heiland geloofden. In vers 41 lezen wij: "En daar geloofden er veel meer om Zijns Woords wil" en zij zeiden: "Wij weten dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld."

Laten wij nu opslaan Johannes 1:41, waar we lezen: "Eén van de twee, die het van Johannes gehoord hadden en die Hem (Jezus) gevolgd waren, was Andreas, de broeder van Simon Petrus." En wat was zijn eerste reactie? Hij vond zijn broeder Simon en zei tot hem: "Wij hebben de Messias gevonden!" Uit hem stroomde direct het levende water. Hij kon het niet voor zichzelf houden. Hij moest het allereerst aan zijn vriend en broeder vertellen, dat hij Jezus had gevonden. En onmiddellijk daarna werd Filippus door Christus gevonden. En Filippus ging op zijn beurt heen en vond Nathanaël en zei: "Wij hebben Dien gevonden van Wie Mozes en de wet geschreven heeft, namelijk Jezus van Nazareth, de zoon van Josef."

Er zijn meer voorbeelden te vinden in de Evangeliën, maar wij gaan nu naar Handelingen 2. De belofte was nu vervuld. De Heilige Geest was in al Zijn volheid uit de hemel neergedaald. Maar hoe heerlijk de zegen ook was die het volk van de Here Jezus had ontvangen, zij was slechts gering vergeleken met de zegen van de Pinksterdag.

Wij horen Petrus daar bijna dezelfde woorden gebruiken ten aanzien van het "levende water" als de Here Jezus. Lees vers 33:

"Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd zijnde en de belofte des Heiligen Geestes ontvangen hebbende van de Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort."

Vervolgens verkondigt hij aan allen die hem hoorden:

"Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden en en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, want u komt de belofte toe en uw kinderen en allen die daar verre zijn, zovelen als de Here, onze God, er toe roepen zal."

Wat was het resultaat? Wel, dat in die dode en dorre stad een stroom van levend water begon te vloeien en dat drieduizend mensen tot Jezus kwamen. En in het volgende hoofdstuk lezen we dat het aantal was toegenomen tot vijfduizend. Maar waren Petrus en de apostelen de enigen die kanalen van zegen werden? Sommige denken dat, maar het Woord van God zegt iets anders.

In Handelingen 8 lezen wij dat ook anderen dan de apostelen gebruikt werden om het evangelie te verbreiden. In het 15de vers van hoofdstuk 8 lezen we dat er een grote vervolging is ontstaan en dat al de gelovigen verstrooid werden, behalve de apostelen. Die bleven dus in Jeruzalem! Maar in vers 4 lezen we dat de verstrooiden het land rondgingen en het Woord verkondigden. En wat was het resultaat? Samaria nam het Woord van God aan:

"Zij, die verstrooid waren door de verdrukking die over Stefanus geschied was, gingen het land door.... tot niemand het woord richtende dan alleen tot de Joden, en de hand des Heren was met hen en een groot aantal geloofde en bekeerde zich tot de Here." [Hand. 11: 79]

Merk nu op, dat elke gelovige een kanaal wordt en niet alleen de apostel, de evangelist, de voorganger en de leraar. Hij, Die alleen werkelijk gezag heeft, zegt: "Zo iemand dorst heeft, die come tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien." En het was levend water, zoals het water waarvan Ezechiël spreekt in hoofdstuk 47: "Alles zal herleven, waar die stroom zal komen."

Wij kunnen hier nu niet verder op ingaan, maar leest u het Boek Handelingen maar eens door en u zult zien, dat het ene hoofdstuk na het andere vertelt van plaatsen zoals Lydda, Derbe, Joppe, Syrië, Thessalonika, Berea, Athene en Korinthe - allemaal dorre plaatsen waarin geen spoor van kennis was te vinden van God en van Zijn geliefde Zoon; ware knekelhuizen van dode zielen, waarin de apostelen en de eerste predikers het levende water kwamen brengen.

Zij brachten overal dezelfde boodschap, namelijk dat Jezus de Heilige Geest geeft aan een ieder die gelooft. Zo werden de woorden van Jesaja 35 in geestelijk opzicht vervuld: "En het dorre land zal tot staand water worden, en het dorstige land tot springaders van water." Dat gebeurt nu in geestelijke zin. De gelovige wordt een kanaal van zegen. Niet, dat hij de Heilige Geest geeft; want alleen God geeft de Geest door Christus. De gelovige mag echter het middel zijn, om dode zondaars op de levende Christus te wijzen.

Maar de boodschap: "Wie in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste (hart) vloeien", bevat ook een heerlijke belofte. Er is namelijk geen sprake van een bevel, maar van een belofte. Het gaat niet over een plicht, maar over een voorrecht! Daarom staat er ook niet: stromen van levend water moeten of behoren uit zijn hart te komen, maar zullen uit zijn hart komen. Het is een voorrecht voor iedere gelovige het levende water verder te mogen brengen voor zover God hem de gelegenheid daartoe geeft. Laten we dat niet uit het oog verliezen.

U weet wel, dat we onze kinderen niet leren om vriendelijk te zijn en onzelfzuchtig, als een "wet" of een "plicht". Wij zeggen bijvoorbeeld: je 'mag' en niet je 'moet' dit of dat voor mij doen. Natuurlijk kan het bij erg ongehoorzame kinderen nodig zijn een bevel te geven! Maar als wij werken in het licht van Gods aangezicht, zullen alle plichten als voorrechten ervaren worden. Laten wij nu een ogenblik nadenken over wat het betekent, een kanaal van zegen voor anderen te zijn.

Stel u voor, dat u genezen bent van een gevaarlijke ziekte en u weet zeker, dat het middel dat u hebt gebruikt, onfeilbaar is. Zoudt u dan niet graag dit medicijn overal bekend willen maken? Natuurlijk zoudt u er niet over kunnen zwijgen. Evenzo willen wij graag overal bekend maken, dat er stromen van zegen zullen vloeien uit het hart van een ieder, die gelooft in de Here Jezus. Ja, wij mogen en moeten onze machtige Heelmeester loven en danken voor alles, wat Hij voor ons heeft gedaan. Hij wil ons gebruiken in een stervende wereld van duisternis en ellende als kanalen van genade voor anderen; als wegwijzers naar de eeuwige heerlijkheid.

Nu komen er bij mij en wellicht ook bij u, enige gedachten op betreffende onze positie en verantwoordelijkheid als gelovigen in deze wereld. Wij moeten bedenken, zolang God het nodig acht dat wij nog in leven blijven, om anderen tot zegen te zijn. De gelovige zal dikwijls met Paulus willen zeggen: "Ik zou liever heengaan om met Christus te zijn." De bezetene in het land der Gadarenen, die genezen was, smeekte de Here bij Hem te mogen blijven. De Here liet het echter niet toe, maar liet hem achter om te getuigen van Hem Die zulke grote dingen aan hem gedaan had. Paulus zegt in Filippenzen 1: 23 :

"Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte om ontbonden te worden en met Christus te zijn, want dat is zeer verre het beste, maar in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil. "

Ik geloof dat er één belangrijke reden is, waarom God Zijn volk nog hier op aarde laat, namelijk: opdat zij nog kanalen van zegen zullen zijn voor anderen. Vele gelovigen zijn dikwijls zó met zichzelf bezig, dat zij denken dat zij nog niet opgenomen worden tot Christus, omdat zij nog niet rijp zijn voor de eeuwige heerlijkheid in de hemel. Dit is misschien in zekere zin wel waar, want ik geloof dat God in de hemel verschillende rangen heeft en dat sommige personen meer heerlijkheid zullen genieten dan anderen, omdat zij meer inhoud hebben. Toch zullen allen boordevol zijn van gelukzaligheid en van lof en dank.

God kan een gelovige op de aarde doen blijven, om hem geschikt te maken voor een bepaalde plaats of functie, die Hij voor hem in heerlijkheid bereid heeft. Maar ik meen uit de Schrift te mogen afleiden dat een zondaar die in Jezus gelooft, terstond na zijn bekering geschikt is voor de hemel : "Dankende de Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben aan de erve der heiligen in het licht" (Kol.1: 12). Het éne ogenblik is hij nog een zondaar, rijp voor de hel, en het volgende moment is hij een erfgenaam van hemelse heerlijkheid.

Wij weten dat de oude mens (de oude natuur) nooit geschikt gemaakt kan worden voor de hemel. Sommigen schijnen te denken dat men zichzelf steeds moet verbeteren tot men tenslotte geschikt is de hemel in te gaan. Maar de oude mens kan niet verbeterd worden, want hij is door en door "verdorven" (Ef.4: 22). De nieuwe mens echter is geschapen in gerechtigheid en ware heiligheid. En hoewel die nieuwe schepping kan groeien, is hij toch evenals de eerste schepping vóór de zondeval, dus "zeer goed".

De "nieuwe mens" is dus volmaakt! En op het moment, dat de nieuwe schepping plaats heeft in het hart van de zondaar, heeft hij de kiem van de heerlijkheid in zich. Hij moge nog slechts een baby zijn; zijn ledematen zijn even volmaakt als die van een volwassene: hij is bekwaam om in te gaan in "de erfenis der heiligen in het licht". Het is dus niet om ons meer geschikt te maken voor de heerlijkheid van de hemel, dat de Here Zijn volk op aarde laat en nog niet tot Zich neemt. De Here zegt bij monde van Paulus: het is nodig om "in het vlees te blijven" tot zegen van anderen.

Dit is één van de grote waarheden, die Johannes 7:38 ons verkondigt. U bent hier op aarde achtergelaten, niet alleen om te groeien naar het beeld van Christus, maar ook opdat u anderen tot Hem zult leiden. Waar ik mij ook bevind, in huis of in de tuin, in de keuken of in de schuur, in het kantoor of in de kerk, in de trein of in een taxi - er is geen plaats, waar geen werk voor de Here Jezus te doen is.

Laten we daaraan toch meer denken. Laten we niet zoveel aan onszelf denken, maar een bron van zegen zijn voor anderen. Onze lippen moeten "wijsheid" voortbrengen, in de eerste plaats voor hen die ons het naast en het dierbaarst zijn. Moeders, spreekt en bidt met uw kinderen, echtgenoten met elkander, broeders met hun zusters, werkgevers met hun werknemers, enz. Als u een gelovige bent dan zult u een kanaal van zegen zijn voor uw huisgenoten.

Wij denken dikwijls: "O, als ik ergens anders woonde, dan zou ik iets voor de Here kunnen doen. Nee, waar God u geplaatst heeft, daar moet het levende water stromen. "Uw woord zij altijd in aangenaamheid (Kol.4: 6). Dood en leven zijn in het geweld (= de macht) der tong" (Spr.18: 21).

Wat kan de tong doen? Wel, hij kan spreken over Jezus, de gekruisigde en opgestane Heiland, en over de Heilige Geest. Maar wij lezen ook: "Uit de overvloed des harten spreekt de mond." Matt. 12: 34). De stroom van levend water moet dus ontspringen uit een vol hart. De oorzaak, dat wij dikwijls zo traag zijn in het getuigen van onze Zaligmaker in deze stervende wereld, is dat onze harten niet vol zijn.

Maar laten wij nu lezen Spreuken 22: 17,18, omdat dit Schriftgedeelte van belang is voor ons onderwerp. "Neig uw oor en hoor de woorden der wijzen, richt uw hart op Mijn kennis, want het is liefelijk dat gij ze in uw binnenste bewaart, dat zij alle bestendig op uw lippen zijn (nieuwe vert.)." En wat is het doel, waarom God Zijn volk bekend gemaakt heeft met de zekerheid van hun verlossing, die berust op Zijn Woord? Lees vers 20:

"Heb Ik u niet heerlijke dingen geschreven van allerlei raad en wetenschap om u bekend te maken de zekerheid van de redenen der waarheid?"

Want om de harten van Zijn kinderen te bevestigen in de kennis van Zijn genade en waarheid, is het eerste doel van de Here, ons zekerheid te geven. Als de Here zegt dat Hij ons zekerheid wil schenken (vers 21: "om u bekend te maken de zekerheid"), waarom zeggen sommigen dan: "Ik weet het niet zeker?" De Here zegt: "Heb Ik u niet heerlijke dingen geschreven van allerlei raad en wetenschap, om u bekend te maken de zekerheid van de woorden der waarheid?". Als u geen zekerheid hebt, gelooft u niet de gehele waarheid. U gelooft wel in de Here Jezus, maar u gelooft niet hetgeen God over Hem gezegd heeft.

U gelooft dus maar een deel van het Evangelie, maar niet de gehele waarheid; want dan zoudt u volkomen vrede hebben. Maar de tekst gaat verder: "Opdat gij redenen der waarheid antwoorden moogt degenen, die u zenden." U moet niet alleen zelf zekerheid hebben, maar u moet in staat zijn de woorden der zekerheid (d.i. der waarheid) aan anderen door te geven. In vers 18 staat: "Want het is liefelijk, als gij die in uw binnenste (hart) bewaart." En in Spr.4: 23 zegt God: "Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens."

Als u een kanaal van zegen wilt zijn, een doorgever van het water des levens, zorg er dan voor dat uw hart vol is van Christus. Als de waterput half leeg is, moet u lang aan het wiel draaien om de emmer gevuld boven te krijgen. Zo is het ook met het doorgeven van het water des levens. Uit een leeg of halfvol hart zal wel enige zegen komen, maar het kost veel moeite en inspanning. Als wij voor de Here Jezus werken, dan weten we dat het meest doeltreffende middel is: Vervuld te zijn met Hem - vervuld te zijn met de Heilige Geest! De Here Jezus zei: "Wie in Mij gelooft, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien."

Een ander belangrijk ding is, dat niet alleen door onze lippen zegen gebracht moet worden. Het is naar verhouding gemakkelijker om over Christus te spreken dan om voor Hem te leven. In 1 Petrus 3 geeft de Here ons een sprekend voorbeeld van hoe te leven tot Zijn eer onder ontzettend moeilijke omstandigheden! Het gaat over een vrouw die een onbekeerde man heeft; een man van wie zij hield en met wie zij leefde en voor wie zij misschien lang gebeden heeft, maar zonder resultaat. Wat zegt de apostel tot haar?

"Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig, opdat ook, zo enigen den Woorden ongehoorzaam zijn, zij door de wandel der vrouwen zonder woord mogen gewonnen worden." Niet door praten, maar door de levenswandel gewonnen! En wat waar is voor de vrouw ten opzichte van de man, is even waar voor de man ten opzichte van de vrouw en voor andere levensverhoudingen. Het gaat er niet om, wat en hoe wij spreken in samenkomsten, om hoeveel traktaatjes wij hebben uitgedeeld, of hoeveel zieken wij hebben bezocht. Het gaat er om, of ons leven een getuigenis is!

Gaat er van uw leven en van het mijne een liefelijke reuk van de Here Jezus uit, zodat anderen zonder woorden voor Christus worden gewonnen? Dit is een ernstige vraag, die ons tot nadenken moet brengen en tot onderzoek naar onze tekortkomingen in dit opzicht. Velen keren zich van het Evangelie af, omdat zij wel de blijde boodschap horen maar het resultaat daarvan in onze levenswandel niet zien. Bedenk toch, van Wie wij getuigen, immers van de Here Jezus.

Als wij Zijn Naam op onze lippen nemen, moet er een heilige waakzaamheid in ons hart komen, zodat anderen kunnen zien dat wij met Hem wandelen. "Wie zegt dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf alsoo wandelen zoals Hij gewandeld heeft." (1 Joh.2: 6).

Er wordt ontzettend veel gepraat met het doel dat anderen ons zullen leren kennen, maar wat zegt Christus? "Dat zij uw goede werken zullen zien (jawel, maar niet tot úw eer) en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken." (Matt.5: 16). Moge God ons genade geven om in woord en wandel zó van Christus te getuigen, dat er stromen van levend water van ons mogen uitgaan tot anderen. Wij moeten ook bedenken dat de gelovige niet de gever is van het levende water, maar alleen het kanaal; niet het reservoir, maar alleen de buis, niets meer en niets minder.

Wij mogen geen enkele kracht of macht aan onszelf toeschrijven. "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de Here." Het geeft niet door welk soort buizen het water en het gas in onze huizen komt; zij behoeven het alleen maar te vervoeren. Maar een kleinigheid kan de doorstroming verstoren. Welk een kleinigheid kan in ons leven de doorstroming van de genade van Christus belemmeren!

Wij behoeven de oorzaak niet te zoeken in de bron, want die is altijd vol. De fout moet dus zitten in de buis, d.w.z. in ons. Wij moeten belijden dat wij maar armzalige kanalen zijn. Wij brengen het levende water niet verder. Overal heerst de dood en velen gaan verloren door gebrek aan kennis; en onze tongen zijn gebonden. Waarom? Omdat onze harten niet vol zijn.

Ik geloof dat de mensen minder aansporing nodig hebben om voor God te werken, dan om dicht bij de Here Jezus te wandelen. Ik geloof dat als wij in gemeenschap met Christus wandelen, wij niet kunnen nalaten tot anderen te getuigen. Dan zal aan ons vervuld worden, wat Jesaja zegt in het 58ste hoofdstuk:

"De Here zal u gedurig leiden en Hij zal uw ziel verzadigen in grote droogten en uw beenderen vaardig maken, en gij zult zijn als een gewaterde hof en als een springader, welke wateren niet ontbreken.... En gij zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen des heils."...

Niet alleen voor uzelf, maar ook voor anderen!